

نجم باکتر

۱۳۰۲۹۰

شماره هشتاد و نهم
حضرت مندرجا

- ۱ عکس حضرت عبدالبهاء با خادمین و ترجمین
- ۲ حضرت عبدالبهاء و عکس متحرک
- ۳ حضرت عبدالبهاء و ضیافت سفیر دولت عثمانی
- ۴ حضرت عبدالبهاء در کنگره مؤحدین و نطق مبارک
- ۵ نطق مبارک در یوم بعثت حضرت علی و عبدبوله حضرت عبدالبهاء
- ۶ نطق مبارک در کنگره انجمن آزاد ادیان
- ۷ در باب نطق مبارک در کتب عظمی و اسناد لال حقانیت حضرت

Persian Editorial Office: *Najme Bakhtar*
509 McLachlen Bldg., Washington, D. C., U. S. A

I
 VOL. III
 N: 6, 7, 8.
 سالی دوازده نفر
 ماه اسفند سن ۱۳۰۹

مجله

۱۳۰۹

صفحه اول
 جلد سوم
 شماره ۶ و ۷ و ۸
 قیمت اشتراک
 ۱ لگت

عکس حضرت عبدالبهاء با مترجمین و خادمین در لینکلن پارک
 در شیکاگو با اذن مبارک اخذ شد
 دکتر امین فرید، دکتر ضیاء بغدادی، میرزا محمود درویش، ابوالقاسم
 حضرت عبدالبهاء

حضرت عبدالمطلب و عکس متحرک

در آن شب که باران شرق و غرب در چین مردمان قرون
 آینه در کتب فیض حضور نمایند و مشاهد جمال بمشایل
 در یککل مقدس را گنبد لهذا از روی فضل اذن
 عنایت نمودند که در بیت و باغستان مسترکات
 در بروکلین روز سه شنبه ۱۸ جون ۱۹۱۲ میل
 سه روز بعد از ظهر عکس ای متحرک بنیاد زد. اول
 التوبیل مبارک از دور بدرج خانه میرسد و پایش
 آنکه جمع باران دور تا بدور می آیند تا ناگاه حضرت
 ایرانیان در باغ محبت میفرمایند و بیانات مبارک
 در آنوقت از قرار ذیل است :-

ممکن نبود که باین محبت ما در چنین مجلس جمع شویم
 و بدل دجان بکند که محبت داشته باشیم پسند
 قدرت بهاء الله چه کردن اگر قدرت او نبود
 تشکیل این محفل غیر ممکن بود الحمد لله جمع شد
 و متفق و یکت قلب و یکت روح هستیم
 تا آن جمع بهائیان از مرد و زن آنکه دست انداز
 رابعاً عکس مبارک انداخته شد در حالتیکه
 طفل سفید و طفل سیاه در بر دارند. خامس
 در حالتی است که تنها منشی میفرمایند در آنوقت
 با صدائی جانبخش این عبارات روحانی را
 فرمودند :-

"ایست او با هر است قدرت او کامل است
 الطاف او شامل است رحمت او وافر است"
 بعد در میان اطفال پول توزیع نمودند بعد در
 مجلس جمع اجبای الهی حلقه زن حضرت مولی
 الوری خطاباً مختصری ادا فرمایند و بعد از آن
 با کشیش از فرقه اسپیکوپال دست میدهند
 این عکس متحرک بی حد خوب شده و تقریباً
 با طول و کوی از ۲ الی نیم ساعت تاری
 ان طول میکشد و در نهایت سهولت استقامت

بهمه جا توان فرستاد و خطاب مبارک مبارک

در آن موقع از اینقرار است :-
 مرده باد! مرده باد! که نور شمس حقیقت طلوع
 نمود. مرده باد! مرده باد! که صهیون برقص آمد
 مرده باد! مرده باد! که اورشلیم الهی از آسمان
 نازل شد! مرده باد! مرده باد! که شاد است
 الهی ظاهر گشت. مرده باد! مرده باد! که اسرار
 کتاب مقدس اجمال گردید. مرده باد! مرده
 باد! که یوم اکبر الهی آشکار گشتند. مرده باد!
 که علم وحدت انسانی بلند گردید. مرده باد!
 مرده باد! که خیمه صلح بکرموج زد. مرده باد! مرده باد!
 که سلاح الهی روشن شد. مرده باد! مرده باد!
 که نسیم رحمانی وزید. مرده باد! مرده باد! که در این
 قرن اعظم جمع اسرار و نبوات انبیا ظاهر و هویدا
 گشت. مرده باد! مرده باد! که بهاء کرمل بر
 افق تجلی نمود! مرده باد! مرده باد! که شرق
 و غرب دست در آغوش بگیر شدند!
 مرده باد! مرده باد! که آسیا و آمریکا مانند دو مشتاق
 دست بگد بگردادند

چون این کلمات دریه بانتهی رسید با وجود آنکه
 از صبح تا آنوقت هر دقیقه مشغول باز در التوبیل
 ستر بیکر نشسته و تب هفتاد میل شهر دیگر رفتند که یکت
 بهائیان اسرائیلی که مفلوج است نمیتواند از بستر برود
 این عیادت کنند و از آنجا در باره رحمت نمود در آن
 شب در خانه آینه آینه مسس کرد گشت بجهت جمعی محبت
 فرمودند و تقریباً نیمه شب بود وقتیکه بمنزل رسیدند
 فی الحقیقه عنایات مبارک بجد است و کل در محضر
 مقدس یکسان نگاه الهی مانند باران بهاری بر جمع
 میبارد و تعلیمات لندن سبب تذکره قلوب میکرد
 این ایام ایام مبارک امریکاست و بهت نشود و نما

حضرت عبدالبهاء و ضیافت سید عثمان
از جمله نفوس محترمه و اعیان و اعزین که در واسنگتن کمر
بمخبر مبارک شرف حضرت سید کبیر عثمان ضیافت ایمانه
تعالی بود پس از آنکه چند مرتبه با نهایت خضوع بحت
از شرف شد از وجود مبارک و ملازمین رکاب دعوت
کرد و مهمانی مفصل نمود و مجلس مجلس ابراست و جمعی از
نفوس محترمه دیگر سلا نیز و عبد خوات که همه بابا سبک
رسی مخصوص آمد بودند همچنین خود حضرت سید و بخل
جلیل او حتی ملازمین و پیشخدمتهای حضور همه سنانند در
آن بزم و محفل پر شکوه بانور انیت و جوه در حضور دلم
دل و روح چنان شوق و ذوق و حاشی روحانی داشتند
که پروانه حول شمع نورانی بودند پس از آنکه مجلس
و اظهار عنایت به نفوس سر بر شرف بردند دیدت
تبادل طعام حضرت سید در قه خوش آمد قدوم مبارک
اظهار نمود و از اجنبه بلبان ترکی درج میشود
"انوار فضل و کلماتی بر زمین نوین بپسند انبای زمانه
نیک تنویر دارشاده حیرت ایدرک بین الاقوام کجاست
اخلاق بشر به نیک انشایند از حضور ابریه جعیزه
شرف دین فرید عصر شیخ عبدالبهاء افندی حضرت نیک
جمله نزدیند یک شوق و مبارک ابدان عمر و عابد
نیک تر ایدی دعاسنی رب العالمین خراب خدای
لم یزلک بارگاه احدیته ایصال ایدرم
پس از ادا عرض آن دلبر پیمان نطقی شریخ و خطاب
بهجت انگیز که حاضرین سلا از سر درست و بخور نمود و از
شوق و سرور آن روی و موسی کل سلا سید و سخون
جدل سطوع روی پیمان و حال خضوع همچان در بزم پر
روح و ریجان بوصف نیاید پس از صرف طعام و جلوس
در اطاق مخصوص باز چند نفر از محترمین اسد مسولان
و حضرت سید در حضور مبارک آنها را معرفی نمود
مبارک بشرح بیان و بسط کلام و اجای قلوب مشغول
و جام های شربت در روی بای شیرینی چون گلارهای

مخبر باختر

عظای ان پار چکانی همی در در و گردش بود تا وقت
دیر که مراجعت به بیت مبارک فرمودند حضرت
سید و بخل جلیل تا در خانه آمد از حضور مبارک
بخضوع تمام اظهار تصور در خدات شایسته نمودند
خیل حضرت مولی الوری بایشان اظهار ملاطفت
و عنایت در نمودند و اتفاقا مبارک
بی نهایت مرور و بلحاظ کموت و رحمت ملحوظ
بودند بعد از این ضیافت در منزل مبارک
مجلس منعقد شد مگر آنکه حضرت سید در آن محل
حضور داشت بجدی اظهار محبت و خلوص نمود
که در وقت حرکت از واسنگتن بنف در محفل آمد
خدا حافظی کرد با وجود این خبری بقیه و کند
عظیم شنیدند که معلوم شد ناشرین ان
ناقضین بی خرد و دانش بودند که شهرت دادند
که از طرف دولت علیه عثمان طاعت عمداست
مانع ورود با آمریکا شده اند و القدر هنوز نفعند
که دروغ سلا فروغ نماند و ما هم پیمان از بخار افترا
روی نیکوی سلا بنوشاند بلکه تجربه رسید و از
اهل خرد بین گفته که منع افترا مرید نشروانش
صن و جمال جهان آرا شود و سب از یاد صبت بر
اگر الله در هر اقلیم گردد از طرف دیگر کذب
حضرات معلوم میشود که در سورا تیه امریکا امریک
گرگات نیویورک نوشت که اشیا مبارک
را ابتدا جستجو نمایند و در وقت ورود نهایت احترام
سلا بجزی دارند و خود وزیر محترم با سه چهار درهای
دیگر در واسنگتن حضور مبارک میکنند و بی نهایت
اظهار خلوص نموده منجذب بتعالیم امر شدند در
این بوم که آفاق امریکت بانوار شمس حضرت پیمان
روشن گشته و نفوس دسته دسته بحضور سید گزینان
مرف میشوند خوب است دشمنان بی عقل سکت
مانند خود را رسوای خاص و عام نکنند

ترجمه جريد بستن برالد مؤرخه ۲۲ می ۱۹۱۲
کنگره متوحدين از حسدلی های خود برمیگزینند تا حضرت
عبدالبهاء را خوش آمد گویند

حضرت عبدالبهاء زعيم مشهور دين بهائی ايشب در
ترموث اول خطابه خود را در شهر بستن الا انمودند
و اين خطابه در حضور کيشش و اساقفه ملک ايرکيت
بود پس از دو و چند دقيقه در روی محله خطابه با ترجمه
خود از انظار دور بودند ولی محض آنکه قائم مقام ايشب
بستن قيام نمود که همان محترم را معرفی نماید و حضرت
عبدالبهاء نزديک آمدند بیک دفعه حاضرین که بیشتر
از هزاره و پانصد نفر بودند و هشت صد نفر آنها در کيشش
و اساقفه متوحدين اند بر خواسته دست زدن در هلم
کنان ايشب را خوش آمد نمودند.

قائم مقام اظهار نمود که امروز چنان همان محبوبی در میان
ما است که بیشتر اخوت و صلح عمود است
روح او روح محبت عام است از یوم درود باریک
تا بحال در کفالتش همه و مجامع سعاده و کنگره های بزرگ
و کفوایسهای بسیار محبت فرمود و در هر جا روح اخوت
را جاری نمود و مردمان را بخدا طلبید و افتخارات
با بهره از جانب بزرگان و فلسفه ابریکت نسبت
باین نفس محترم شد با وجود آنکه سان ما را
صوف نیزند ولی قلوب ما را جذب فرمود امید
که این روح رفیقت و تعالیم جهانگیر ایشان بس
مدحانیت و توسعه افکار ما گردد و حال در نهایت
با احترام و افتخار حضرت عبدالبهاء را در حضور شما
معرفی نمایم.

در محض آنکه قارئین بر اهمیت این کنگره دینی و عقلی
اطلاع یابند عرض میشود که این فرقه متوحدين کسی
فرقه ایست که در این مملکت نفوذ و رسوخ مجدد حضرت
و اغلب عقده و فلسفه وحشی جناب شوکتیاب
پرزیدان تفتیش جمهور از این مذهب است

کلمه باختر
کالی بکریه در شهر بستن کنگره منعقد نمایند کيشش
و اساقفه آنها که در جمیع ایالات اریکا و کانادا کایش
دارند در این وقت یک هفته در این شهر جمع شدند
مستعد دارند و بزرگان مت در هر یک جلسه خطابه را
ادلا بنمایند و از آداب و رفتار و احتیاجات خود سخن
بیرانند لهذا در این سال بیشتر از هفت صد نفر کيشش
حاضر بودند و فی الحقیقه گویا حضرت سولی الوری به هزاران
هزار نفر بس تبلیغ امر میفرمودند زیرا هر یک از این
کيشش در شهر خود رئیس است

باری حضرت عبدالبهاء در نهایت رحمت اظهار تشکر و
از جناب قائم مقام نمود و فی القدر ابتدای به خطابه غرا
و پس از اتمام سش آمد که دید که اثر عظیمی نمود و کل از
شدت سرور و شغف دوبار از مقامهای دیگر خواسته
کف زدن بپهلوگان امان خود را ظاهر نمودند و حال
اصل خطابه را در این موقع درج نمایم :-
ای جمع محترمس

اشب من از راه تان رسیدم خسته هستم با وجود آن
مخبری محبت میکنم زیرا جمع محترمی می بینم در این محفل حاضرند
خود نفس میدام که محبت بدارم
ملاحظه نمائید که جمیع کائنات متحرک است زیرا حرکت دلیل
وجود است و سکون دلیل موت. هر کاشی که متحرک
می بیند آن زند است و هر کاشی که غیر متحرک یابید
مرد است. جمیع کائنات در نشوونماست. ابتدا سکون
نماید. از جمله کائنات معقوله دین است. دین باید
متحرک باشد و در روز بروز نشوونما نماید. اگر غیر متحرک ماند
مسترد گردد و مردن در پیر مرد شود. فیوضات الهیه سیر است
مادام فیوضات الهیه سیر است دین باید در نشوونما باشد
وقت کنید که جمیع امور تجدید یافته است. زیرا این قرآن
نورانی درین تجدید جمیع اشیا است. علوم و فنون
تجدید یافته است. صنایع بدایع تجدید یافته است. تجویز
و نظایات تجدید یافته است. آداب و رسوم تجدید
یافته است. افکار تجدید یافته است. حتی علوم قرآن با ضمه

ابتداء امروز ثمری ندارد . قوانین قرون ماضیه ثمری نداده . اما تقالید سب تعزین برودیش
 عادت است قدیمه ثمری ندارد . زیرا این قرن قرن سحرات
 است . قرن ظهور حقیقت است و آفتاب درخشند
 قرون ماضیه است .
 قدری در علوم نظر کنید . آیا فنون قرون ماضیه امروز
 ثمری دارد ؟ و با قوانین مجلیه قدیمه امروز ثمری دارد ؟
 و با نظامات استبداد ادوار حقیقه امروز ثمری دارد ؟
 واضح است که هیچک ثمری ندارد . با وجود این چگونه
 تقالید ادیان ماضیه امروز ثمری دارد ؟ . تقالیدی
 که نبش از ادغام بوده نه اساس انبیای الهی آیا
 ممکن است امروز فائده بی بخشد ؟ علی الخصوص در
 نزد اهل عقل و علم . زیرا نظر میکنند که این تقالید مطابق
 حقیقت و علم نیست بلکه وهم است لهذا مادیون
 مبهانه عظمی بدست آمد و عقاوت ادیان می نمایند
 دلی انبیاء الهی تأسیس دین حقیقی کردند و از این تقالید
 بکلی سزاوار بلکه معرفت الهی آنتا بردادند و دلائل
 حقیقه اظهار کردند بنیان اخلاق انسانیه نمودند
 و فضائل عالم انسانی را ترویج کردند . تا نسبت
 انبیاء سب حیات بشربود : سب نورانیت عالم
 بود ولی نهایت اسف در این است که بکلی بغیر
 و تبدیل یافت . ان حقائق که انبیاء بعد مات
 ادبیات عظیمه نش نمودند بواسطه تقالید از میان رفت
 هر یک از انبیاء فوق طاقبت بشر ضما کشیدند
 چه عذاب دیدند ! بعضی زانها شهید شدند
 بعضی سرگون گشته تا ان اساس الهی را تائیس
 نمودند ولی مدتی نگذشت که ان اساس حقیقت از میان
 رفت تقالیدی بیان آمد چون ان تقالید مختلف
 بود لهذا سب اختلاف و نزاع بین بشر شد جدا
 و قال بیان آمد اما انبیاء بکلی لذ این تقالیدی خبر
 بلکه سزاوار زیرا انبیاء الهی مشورس حقیقت بودند
 حال اگر ظل عالم ترک تقالید کنند و تحری حقیقت نمایند
 متفق و متحد شوند حقیقت یکی است حقیقت
 تقدیر قبول کنند و حقیقت توحید است و اساس
 الهیه سب عزت ابدیه شد

کلیات

اما تقالید سب تعزین برودیش
 مجرب و جدالی است . جمیع ادیان که ملاحظه می شد امروز
 نبش از تقالید آباء و اجداد است . شخصی که پدرش
 یهودی بود او هم یهودی است . اگر پدرش مسیحی بود
 او نیز مسیحی . آنکه اگر پدرش بودائی بود او نیز بودائی
 و اگر پدرش زردشتی بود او نیز زردشتی این سب
 جمیعاً تقالید آباء می کنند ابتدا تحری حقیقت نمی نمایند
 چون تحری حقیقت نمی کنند در وقت تقالید مانع اند
 این تقالید سب شده که بکلی عالم انسانی مختل گردید
 و تا این تقالید زائل نشود اتحاد اتفاق حاصل نگردد
 و تا این تقالید محو نشود آسایش و راحت عالم
 انسانی جلوه ننماید . پس حقیقت ادیان الهی دو باب
 باید تجرد گردد . زیرا هر دین نیز زودانه بود انبیاست
 شد . اعضا و اوارا پیدا کرد شکوه و ثمر سار بود
 حال اندر وقت گفته گردید . بر گهاریخته . ان نشووان
 ثمر باز مانده پوسیده شده . دیگر تشبیه با
 فائده ندارد پس باید در ان دو باب بکاریم زیرا
 اساس ادیان الهی یکی است اگر بشر دست از تقالید
 بردارد جمیع ملل و ادیان متحد شوند و جمیع با یکدیگر
 گردند و ابتدا نرفع و جدالی نماند زیرا جمیع بنده
 یکش جداوندند . خدا هر یان بکل است . خدا
 رازق کل است . خدا جمی کل است . خدا معنی
 کل است . چنانچه حضرت سب می فرماید که آفتاب الهی
 بر گشته کار و نیکی کار هر دو دنیا بد . یعنی رحمت پروردگار
 عام است . جمیع بشر در ظل غایت حق بود و جمیع خلق
 در سایه نعمت پروردگار و فیض و موهبت الهی شامل
 کل است .
 پس امروز از برای کل راه ترقی دنیا و ترقی برود
 قسم است . ترقی جسمانی و ترقی روحانی . ترقی جسمانی
 سب راحت معیشت است اما ترقی روحانی سب
 عزت عالم انسانی زیرا احد است بعالم اخلاق نماید
 مدنیست جسمانی سب سعادت دنیوی است اما مدنیست
 الهیه سب عزت ابدیه شد

مذت روحانیه نمودند. خدمت بعالم اخلاق کردند
 و تائیس اخوت روحانی نمودند. اخوت بر چند قسم است
 اخوت عالمه است. اخوت وطن است. اخوت
 جنس است. اخوت آداب است. اخوت مساکن است
 و لکن این اخوت قلم و قلم نزع و قال بن بشر نمی نماید
 و لکن از اخوت روحانی که نمیشود از مروج تقدس است
 ارتباط تام بین بشر حاصل شود. بکنی اساس جگه قلم
 و قلم گردد. اهم مختلفه یک است نماید. او طالت
 معتدله ملک و وطن کند لهذا باید بر اساس ادیان
 الهی پی بریم و این تقالید را فراموش کنیم آنچه حقیقت
 تعالم الهی است از انشا در ایم و بموجب این عمل نمایم
 تا بین بشر اخوت روحانی عمومی نشر گردد و این جز
 بقوت روح القدس نشود. سعادت ناسوتی در
 این است. عزت لاهوتی در این است و در جمیع
 مراتب التفاضله از فیض ابدی این است
 صلح عمومی در این است و خدمت عالم انسانی در این
 بین قوت روح القدس این قرن نورانی گردد و بنجاح
 و فلاح حاصل شود و عموم بشر متحد گردند. جمیع اوطان
 یک وطن گردد. جمیع ملل متحد شوند. از برای
 عالم انسانی بقیتی بالاتر از این نیست. الهی در این
 قرن علوم ترقی نمود. فنون ترقی نمود. حریت
 ترقی نمود. عدالت ترقی نمود لهذا سراداران
 عنایات ربانی گردید و قرن تائیس صلح عمومی
 و وحدت عالم انسانی شد

نطق مبارک در یوم بعثت حضرت نقطه اولی
 رسول و حضرت عبدالمطلب از جانب خداوند

در آنجا که حضرت عبدالمطلب در پستان ندا داد امر آنست
 که بلند سینه نمودند یوم بعثت حضرت نقطه اولی در روز
 پنجشنبه ۲۳ ماه می ۱۹۱۲ رسید و آنست که انچه بنجد رسید
 برید در بیت خود در شهر کربلا که نزد ملک پستان

صیقلی همی نمود بود و جمعی زیاد از اجنای الهی
 در آنجا بودند سب را الهی است خود را با انواع گلهای
 آرایش داد و همه اطاعتها پر از یاران بردارند
 بود و در اطاق شرفیات همه نوع مسخری
 و مشروبات روی سبز چیده بودند و بر حسب
 رسوم این مملکت نان بزرگت قندی درست
 کرد و روی او شصت و هشت شمع کوچک گذارد
 که تعبیری از سن مبارک بود پس از آنکه خطابه
 پس روحانی در تاریخ حضرت اعلی ادا نمود
 در اطاق شرفیات داخل شد سر بر زمین نهادند
 و شمع اولی را بدست مبارک روشن نمودن مابقی
 سایرین از شمع اولی روشن کردند و بعد خواب
 نمود هر یک را یادگار آوردند و آن نان قندی
 را هم تقسیم نمودند باری بسیار شب روحانی
 بود قلوب باطلان از مشایخ جمال الهی بنجد
 وارد و شرح منشرح گردید و حال اصل خطابه را در
 این شماره درج نماید :-

ای احتیاجی الهی

هر روز من به دارالفنون کلاکرت رفتم در شهر دستر
 در آنجا خیلی جمعیت بود. صحبت کردم. بن نهایت اظهار
 سرور و شادمانی نمودند. خیلی تشویق و تحریص
 بر تحصیل علم کردم. زیرا علم اعظم منبت عالم است
 است. علم سب کشف حقائق است و بی علم
 بردو قسم است. علوم مادی و علوم الهیه. علوم
 مادیه کشف اسرار طبیعت کند. علوم الهیه کشف اسرار
 حقیقت نماید. عالم انسانی باید تحصیل هر دو علم کند
 اکتفای یک علم ننماید زیرا هیچ بر نرسد به کمال
 و احدی را از آنکه باید بدربال پروردار نماید
 یکت بال علوم مادیه و یکت بال علوم الهیه
 این علم از عالم طبیعت دان علم از مادیه است طبیعت این
 علم ناسوتی ان علم لاهوتی مقصود از علم لاهوتی
 کشف اسرار الهی است ادراک حقائق معنوی است

فهم حکمت بالغه الهی است . کشف حقیقت ادیان ^{بجمله}
 است و ادراک اساس شریعت الهی است ^{نیز}
 باری امروز روز بعثت حضرت اعلی است روز مبارک ^{نیز}
 سبأ اشراق است زیرا ظهور حضرت باب مانند
 طلوع صبح صادق بود و ظهور جمال قدم ظهور آفتاب هر
 صبح نورانی بشارت از شمس حقیقت دهد لهذا این یوم
 یوم مبارکی است . سبأ فیض است . بدایت
 طلوع است . آدل اشراق است . حضرت اعلی در
 چنین روزی بعثت شد و نداه ملکوت الهی نمود
 و بشارت بظهور جمال مبارک داد و جمیع طوایف
 ایران متعجبی گردید . جمعی در ایران متابعت نمودند و در
 دیارهای و شقات شدند و افتادند در مقام امتحان ^{فقط}
 نهایت قوت و ثبات آشکار نمودند . چه بسیار
 نفوس که شهید گشتند ! چه بسیار نفوس که خسرو
 شدید افتادند ! چه بسیار نفوس که عقوبات عظیم
 دیدند ! با وجود این با نهایت استقامت و شجرت
 جانفشانی نمودند . ابد امتزازل شدند از امتها ^و
 عالی نیاروند بلکه بر ایمان و ایمان خود صد مقابل افزودند
 آن نفوس تجلی الهی هستند . آن نفوس سناک ارج
 ناقصی تقدیس هستند که از افق ابدی درخشند و تابانند
 حضرت اعلی را در شب از آیت کردند بعد با صفهان
 آمدند در اصفهان علماء آیت زیادی کرده اعتراضات
 نمودند بعد حضرت را از اصفهان به تبریز فرستادند ^{در تبریز}
 جذبی اقامت کردند بعد از تبریز ماکوفراستادند ^{در تبریز}
 در ایجاد قلعه نجفوس بودند بعد از کوی کهریق فرستادند ^{در تبریز}
 و در انجام محبوس بودند و در آخرین به تبریز آوردند ^{در تبریز}
 اینجا نهایت ظلم و جفا شهید نمودند .
 حضرت اعلی سقاوت جمیع ایران را نمودند از
 کردند و هر چه خواستند آن سراج الهی ملاحظه فرمودند
 بنامند و شش ترکریدید در روز بروز امرش را فرمودند
 شد در آیه می که در میان خلق بودند در جمیع اوقات
 بشارت بر بهاء الهی میفرمودند و در جمیع الواج و وقت

ذکر بهاء الهی نمودند و بشارت بر ظهور بهاء الهی ^{نیز}
 دادند که در سینه نه هر خری شمایی یابید در سینه ^{نیز}
 نه سعادت کلی حاصل میکنید در سینه نه بقاء الهی ^{نیز}
 فائز میشوید و از این قبیل بیانات بسیار و جمال ^{نیز}
 مبارک و با اسم من بظهور آید ذکر فرمودند ^{نیز}
 مختصر این است که این وجود مقدس در محبت جمال ^{نیز}
 مبارک جانفشانی فرمود چنانچه در کتاب احسن ^{نیز}
 القصص میفرماید : یا سیدنا انا کبر قد قدسیت ^{نیز}
 بکلی لکت و انیت الا تقبل فی محنتک و آیت ^{نیز}
 فی سبک و انت الکافی بالحق . ملاحظه کنید ^{نیز}
 این وجود مبارک چقدر صدمه دیدند و چگونه جان ^{نیز}
 نمودند و چگونه به محبت جمال مبارک متخدر بودند ^{نیز}
 چگونه ماباید با ایشان اختیار کنیم و جانفشانی نمایم ^{نیز}
 و بشارت الهی شتعل کردیم و از غنایات الهی همه ^{نیز}
 و نصیب گیریم زیرا آن وجود مبارک رحمت کرد ^{نیز}
 که در ظهور جمال مبارک در نهایت انقطاع باشیم ^{نیز}
 جمیع سبب را از برای او دوست داریم و عهد ^{نیز}
 بعالم الهی کنیم ^{نیز}
 بنا بر علی ذلک مبارک باد امروز ! چه که امروز ^{نیز}
 روز مبارکی است . اشرف من از عداقت شما ^{نیز}
 بسیار در شدم و از خدا غلام که فیوضات ^{نیز}
 ملکوت الهی بر شما احاطه نماید و چون شما نورانی ^{نیز}
 کردد و قلوبان روحانی باشد و جمیع انبیا و اوصیا ^{نیز}
 ملکوت گردید و منسوب بخداوند جلیل شوید ^{نیز}
 و بموجب تعالیم حضرت بهاء الهی عمل کنید ^{نیز}
 نطق حضرت عبدالبهاء در وحدت
 ادیان در روز گنگره انجمن آزاد ادیان
 امریک در شهر استن در تالار فردمان
 روز جمعه ۲۵ می ۱۹۱۳ هجری
 بعد از ظهر .

ای طالبان حقیقت

ادیان الهیه بخت بخت بین شرنازل شده بجهت آفت نازل
 شده بجهت وحدت عالم انسانی نازل شده ولی آفت
 که صاحبان ادیان نور را بطلت محظوظ کردند هر یک
 به پیغمبری را افتد دیگری میسازند مثلاً یهودیان مسیح
 را افتد موسی میدانند مسیحیان حضرت زردشت را
 افتد مسیح میدانند بودائیان حضرت زردشت را افتد
 بودائیانند و کل حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم
 منکر حضرت باب و حضرت بهاء الله و حال آنکه این
 بزرگواران بدیشان یکی است حقیقت شریعتشان
 یکی است مقصدشان یکی است اساس تعالیشان
 یکی است و جمیع متحد و متفقند جمیع خدا تبلیغ کردند
 و جمیع شریعت یک خدا را ترویج کردند مثلاً حضرت
 زردشت پیغمبری بود بر مذاق حضرت مسیح تماماً در هیچ تعارض
 در بین تعالیشان نیست و هم چنین تعالیم بودا ابتدا مخالفت
 با تعالیم حضرت مسیح ندارد و هم چنین ساثرانیا این
 نفوس بدیشان یکی بود مقصدشان یکی بود شریعتشان
 یکی بود تعالیشان یکی بود دکن یا اسفا که بعد از آن
 تعالیدی در میان آمد و آن تعالید بسبب اختلاف شد
 زیرا این تعالید حقیقت نبود ادعای بود و بکلی مخالف شریعت
 مسیح و بر ضد تعالیم و لوایس الهی و چون مخالف بود
 نزاع و جدال گشت در حالیکه ادیان باید با یکدیگر نهایت
 الفت داشته باشند نهایت اختلاف را پیدا کردند آمد
 عوض آنکه بجوئی از هم دیگر نمایند بقتال برخاسته اند
 عوض آنکه تعاون و تعاضد یکدیگر کنند بجای که با یکدیگر
 این است که عالم انسانی از بد امتیاز تا آنگاه که
 نیافته همیشه بین ادیان نزاع و جدال بوده و حاکم
 و قتال بوده اگر نظر بحقیقت آنها کنید شب و روز گریه
 نمائید زیرا امراته بلکه اساس محبت است اسباب
 مخالفت کرده اند زیرا شریعت الله مانند علاج است
 و اگر در محل خود صرف شود بسبب شفاء است و لکن با

بخش باختر

آنکه این علاج دارد دست طبیب غیر خلاق بود
 علاجی که بسبب شفا کرد بسبب مرض شد عوض
 آنکه بسبب حیات باشد بسبب موات شد زیرا
 این علاج دارد دست طبیب غیر خلاق افتاد
 غیر خلاق حیات نه بخشد و لذت علاجش نرسد
 حاصل نکند بلکه بسبب موات شود
 حضرت بهاء الله شصت سالگی در ایران
 ظاهر شد و در آن مملکت در میان ادیان
 و مذاهیب و اجناس نهایت بغض و عداوت
 حاصل بود بدرجه که مومنانی یکدیگر را بسبب
 و لعن میکردند و جمیع خون یکدیگر را میخوردند
 حضرت بهاء الله اعلان وحدت عالم انسانی
 کرد و اعلان نمود که دین باید اسباب محبت
 و الفت شود و بسبب حیات باشد اگر دین
 بسبب عداوت باشد عداوتش بهتر از وجودان است
 زیرا مقصد محبت بین بشر است از دین چون
 عداوت بین بشر حاصل شود الله معدوم باشد
 بهتر است همچنین حضرت بهاء الله اعلان
 نمود که باید دین مطابق علم باشد زیرا علم حقیقت
 و دین حقیقت است و ممکن نیست که در حقیقت
 اختلاف پیدا شود و اگر سئو از سئو باشد
 مخالف عقل و علم باشد آن دهم محض است
 ابتدا اساس ندارد زیرا ضد علم جهل است مخالفت
 عقل نادانی است و این مثل آفتاب روشن است
 عالم بشر در ظل خداوند اکبر است جمیع مذمومان
 خدا هستند جمیع در سایه شجر الهی راحت نمودند
 خدا کل را خلق کرد جمیع را نازق میدارد جمیع
 را تربیت مینماید جمیع را حفظ مینماید با دایره
 او جمیع مهربان است با چهره ناهربان باشیم خدا
 جمیع بندگانش را در دست میدارد با چهره بغض و دشمنی
 نمائیم خدا با کل صلح است با چهره جدال منقول می

خدا ما را برای محبت و اخوت خلق کرده نه برای دشمنی
 خدا ما را برای صلح و سلام خلق نمود نه جنگ و جدال
 این چنین صفات رحمانی را چرا بصفتان شیطان
 تبدیل نمائیم. چنین نورانیت را چرا بصفتان میقات
 کنیم. چنین محبت الهی را چرا با عداوت مقابله کنیم
 شش هزار سال است که با هم منازعه در میخانه می نمودیم
 حال در این قرن نورانی باید محبت و دوستی بپدید کرد
 نمائیم امروز عداوت و بغض عظیم در بین این
 آیا از این ماجم ثمری حاصل شده؟ چه فائده از برکات
 بشر رتب گردید؟ آیا این کفایت نیست
 این عصر نورانی است! این عصری است
 که از این اوامام باید آزاد کردیم! این عصری است
 که باید خصومت و بغض محو شود! این عصری است
 که باید ادیان یک دین گردند! مذاهب متحد
 شوند و با محبت و خوشی باهم دیگر الفت جویند
 زیرا جمع شده یک خداوندیم از یک رحمت
 عظمی بوجود آمده ایم از یک شمس نورانی شدیم
 از یک روح حیات یافته ایم. نهایت این است
 یکی مریض است باید نهایت بهرمانی معالجه نمود
 یکی جاہل است باید تعلیم کرد یکی طفل است
 باید تربیت نمود تا شمس اخوت آسمانی این
 ابرای تاریک را برآکند نماید نباید کسی را
 مغرض دانست نباید کسی را تعرض کرد جمع
 پدرانند. جمع مادرانند. جمع برادرانند. جمع
 خواهرانند. اتحادی را که خداوند موجود نمون نباید
 مانع انفصال آن کردیم. بنیانی را که خدا برای
 محبتش نهان فراب کنیم. سعادتم الله العالی
 بروی سیاست الهی کنیم و بموجب آن حرکت
 کنیم. البته سیاست الهی مافوق سیاست انسان است
 زیرا هر قدر سیاست انسان ترقی نماید کامل
 نیست اما سیاست الهیه سیاست کامل است
 ما باید از سیاست الهیه اقتباس کنیم هر نوعی که

خدا ما را برای صلح و سلام خلق نمود نه جنگ و جدال
 این چنین صفات رحمانی را چرا بصفتان شیطان
 تبدیل نمائیم. چنین نورانیت را چرا بصفتان میقات
 کنیم. چنین محبت الهی را چرا با عداوت مقابله کنیم
 شش هزار سال است که با هم منازعه در میخانه می نمودیم
 حال در این قرن نورانی باید محبت و دوستی بپدید کرد
 نمائیم امروز عداوت و بغض عظیم در بین این
 آیا از این ماجم ثمری حاصل شده؟ چه فائده از برکات
 بشر رتب گردید؟ آیا این کفایت نیست
 این عصر نورانی است! این عصری است
 که از این اوامام باید آزاد کردیم! این عصری است
 که باید خصومت و بغض محو شود! این عصری است
 که باید ادیان یک دین گردند! مذاهب متحد
 شوند و با محبت و خوشی باهم دیگر الفت جویند
 زیرا جمع شده یک خداوندیم از یک رحمت
 عظمی بوجود آمده ایم از یک شمس نورانی شدیم
 از یک روح حیات یافته ایم. نهایت این است
 یکی مریض است باید نهایت بهرمانی معالجه نمود
 یکی جاہل است باید تعلیم کرد یکی طفل است
 باید تربیت نمود تا شمس اخوت آسمانی این
 ابرای تاریک را برآکند نماید نباید کسی را
 مغرض دانست نباید کسی را تعرض کرد جمع
 پدرانند. جمع مادرانند. جمع برادرانند. جمع
 خواهرانند. اتحادی را که خداوند موجود نمون نباید
 مانع انفصال آن کردیم. بنیانی را که خدا برای
 محبتش نهان فراب کنیم. سعادتم الله العالی
 بروی سیاست الهی کنیم و بموجب آن حرکت
 کنیم. البته سیاست الهی مافوق سیاست انسان است
 زیرا هر قدر سیاست انسان ترقی نماید کامل
 نیست اما سیاست الهیه سیاست کامل است
 ما باید از سیاست الهیه اقتباس کنیم هر نوعی که

دیباچه نطق حضرت عبدالهیه در خصوص حقیقت دین
 استقامت در کلیبیای کنگر گشتین در بولگین

شب یکشنبه شانزدهم جون ۱۹۱۲ مجمع عظیم در کلیبیای کنگر
 منعقد که حضرت عبدالهیه روحی لاجاله القدر در آن
 سخن بزرگت موعظ نمودند فی الحقیقه مفضل بارو جانی
 و قریب دو هزار نفر جمعیت موجود. اول دکتر کاظم
 شیش محترم با کمال ادب و احترام بزرگ مبارک شد
 و حضرت عبدالهیه را معرفی ساخت انگاه حضرت
 عبدالهیه نطق مفضل در حقیقت اسلام فرمودند و در
 فاطمه آقامه نمودند و در دفع اعتراضات و عظمت امر
 حضرت رسول با وجود حضور عظیم ایشان داد سخن دادند
 نفسی که در چنین کسبه عظیم چنین نطق در بیان سب
 حرمت عقول بود و نفسی ادنی اعتراض نمود حتی
 خود کیشش بزرگوار پس لفظ اظهار سرور در جانمود که دفعه
 دیگر کسبه را بقدم مبارک مرتین فرمایند از جمله
 روزنامه برد کلین انگل چون بیانات مبارک را
 با مقدمه مفیدی درج نمود و از روزنامه مذکور بجمع
 شرق فرستاد شد تا معلوم شود بابل اسلام
 که حضرت عبدالهیه با حجتی کامل و دلیلی باهر در چنین
 کسبه همی اثبات حقیقت حضرت رسول را نمایند و
 اهل نطق در شمار آیند درج خواهد شد